

سوم زمینی بود شور و یا سنگ لاج که قطعه آن آب
قبول کند و نه نگاه دارد آن مثال کسی باشد که علم و حکمت
دارد و اثر نکند و از کوشی بشنود و از یکی بیرون نکند پس
نه خود را از آن نفعی و ندیکوان بنا بر این احادیث صحیح این کتاب
مشغول شدیم و اولینیت خود را خالص کردیم از هر شوی
ریا و حجت جاه و مال و ریاسته و شهوت و عجب و آنچه
تعلق بجهت دنیا داشته باشد دور باشیم چرا که
هر علمی که اندک غرضی ازینها در آن باشد هیچ نفعی نرساند
در دنیا و عقبی پس خالصاً و مخلصاً روی دل را با خدا
حضره الله تعالی آورده ایم باشد که اهل ایمان را از آن نفعی
رسد یا پند نامه باشد نفس بد فرمان خود را باشد
که بعد آورد و از وعید آیت **كَبُرَتْ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ**
تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ با خبر باشد که گفتاری بود که
سبب خسران عظیم باشد آن شاء الله تعالی پس حضرت
عزت جل جلاله بیات هم را از کبوده ریا و تکلف نگاه

دآرد

دآرد و خالص کرد اناد و راه امید بر حمت خود کشاده
کرد اناد و توفیق ارزانی دارد تا آنچه بنیان تقریر
و بقلم تحریر می رود بعمل وفا کرده شود و لا حول ولا
قوة الا بالله العلی العظیم **فهرست کتاب**
بدانکه این کتاب مشتمل است بر دوازده بار و در هر
باری چند فصل هر مشتمل بر آیات قرآن و احادیث صحیح
و کلمات بر حکمت و حکایاتی چند که علماء در کتب معتبره
آورده باشند هر یکی بنیاسبت در ابواب و فصول
بیان کنیم توقع بجانب ارباب فضایل و کمالات
جانست که عند این شکسته بی بیاضعت از روی لطف
بنهند و پیدا برینند که هر کس بقلم فهم خود از علم
چیزی در می یابند و علوم نهایت ندارد **پلست**
بقلم خویشش با بندن لاف که در دوزخ اندازند و ریا یا
در روایت آمده که هر کس که یکبار از علم برده مان
می آموزاند او را ثواب هفتاد پیغمبر بدهند و حضرت